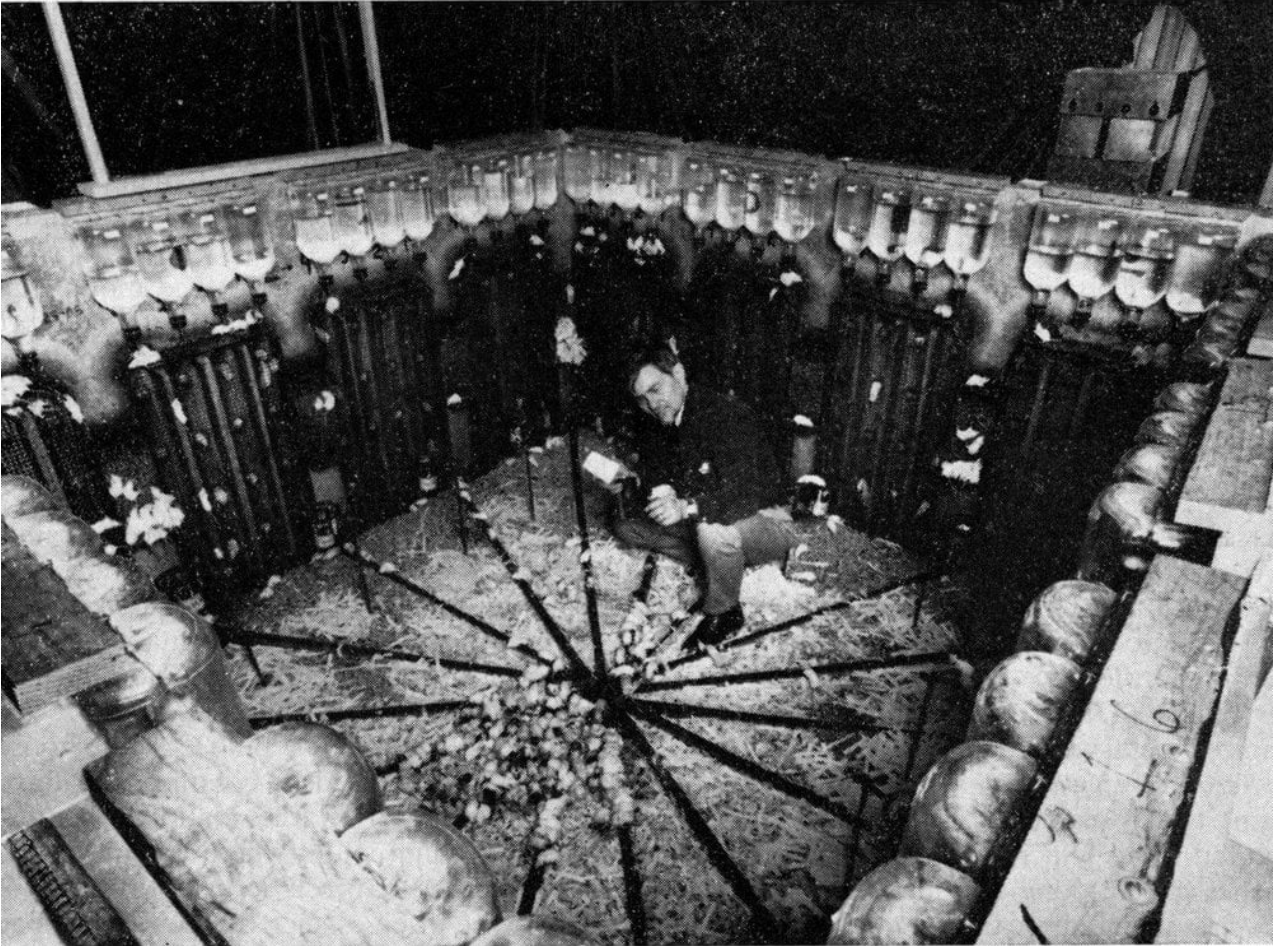

Jak myši utopie 60. let vedly k chmurným předpovědím budoucnosti lidstva

[S smithsonianmag.com/smart-news/how-mouse-utopias-1960s-led-grim-predictions-humans-180954423](https://www.smithsonianmag.com/smart-news/how-mouse-utopias-1960s-led-grim-predictions-humans-180954423)

Maris Fessenden

Obrázek Calhouna v myší utopii v roce 1970 Yoichi R Okamoto, fotograf Bílého domu, Public Domain přes Wikimedia Commons

Jak vypadá utopie pro myši? Podle výzkumníka, který dělal většinu své práce v 50. až 70. letech 20. století, by to mohlo zahrnovat neomezené množství jídla (samozřejmě!), více úrovní a odlehlé byty pro malé hlodavce. To vše byly součástí experimentů Johna Calhouna, které zkoumaly vliv hustoty populace na chování. Ale to, co zpočátku vypadalo jako krysí utopie a myší ráje, se rychle rozrostlo do nekontrolovatelného přelidnění, případného populačního kolapsu a zdánlivě zlověstných vzorců chování.

Myši nebyly hezké.

Pro io9 Esther Inglis-Arkell píše o Calhounově dvacátém pátém stanovišti a experimentu, který následoval:

V době nejvyšší populace trávila většina myší každou vteřinu života ve společnosti stovek dalších myší. Shromáždili se na hlavních náměstích, čekali na nakrmení a občas na sebe zaútočili. Jen málo samic donosilo těhotenství a ty, které ano, vypadaly, že na svá mláďata prostě zapoměly. Polovinu svých nosítek přesunou pryč od nebezpečí a zbytek zapomenou. Někdy upustili a opustili dítě, když ho nosili.

V těch několika odlehlých prostorách žilo obyvatelstvo, které Calhoun nazýval „ty krásné“. Obvykle hlídané jedním samcem, samice – a několik samců – uvnitř prostoru se nemnožily, nebojovaly ani nedělaly nic jiného než jedly, upravovaly se a spaly. Když populace začala klesat, ty krásné byly ušetřeny násilí a smrti, ale úplně ztratily kontakt se sociálním chováním, včetně sexu nebo péče o svá mláďata.

Calhounovy experimenty, které začaly s krysami ve venkovním kotci a přešly na myši v Národním institutu duševního zdraví na počátku 60. let, byly v té době interpretovány jako důkaz toho, co se může stát v přelidněném světě. Neobvyklé chování, které pozoroval, nazval „behaviorální propady“.

Poté, co Calhoun psal o svých zjištěních v roce 1962 ve vydání *Scientific American*, se tento termín uchytil v populární kultuře, podle článku publikovaného v *Journal of Social History*. Práce se napojila na dobový pocit hrůzy, že přeplněné městské oblasti zvěstovaly riziko morálního úpadku – a události jako vražda Kitty Genovese (ačkoli byla chybně hlášena) jen umocnily obavy. Řada sci-fi děl – knihy jako *Soylent Green*, komiksy jako *2000AD* – hrály na myšlenky Calhouna a jeho současníků. Dílo také inspirovalo dětskou knihu z roku 1971 *Paní Frisbyová a krysy z NIMH*, který byl také vyroben v roce 1982 ve filmu *Tajemství NIMH*, poznámenává National Institutes of Health.

Nyní se interpretace Calhounova díla změnily. Inglis-Arkell vysvětluje, že stanoviště, která vytvořil, nebyla ve skutečnosti přeplněná, ale tato izolace umožnila agresivním myším obsadit území a izolovat ty krásné. Píše: " Místo populačního problému by se dalo tvrdit, že Vesmír 25 měl problém spravedlivé distribuce ."

Můžeme se ale utěšovat tím, že lidé nejsou myši. NIH Record hovořil s lékařským historikem Edmundem Ramsdenem o Calhounově práci:

Nakonec „[r]ats mohou trpět tlačenicí; lidské bytosti se s tím mohou vyrovnat,“ říká Ramsden. „Calhounův výzkum byl považován nejen za sporný, ale také za nebezpečný.“ Další výzkumník, Jonathan Freedman, se obrátil ke studiu skutečných lidí – byli to jen studenti středních a vysokých škol, ale rozhodně lidé. Jeho práce navrhla jiný výklad. Morální úpadek by mohl vzniknout „ne z hustoty, ale z nadměrné sociální interakce,“ říká Ramsden. "Ne všechny Calhounovy krysy se zbláznily." Ti, kterým se podařilo ovládnout vesmír, vedli relativně normální životy.

Calhounova práce nám nedala odpovědi, ale je vzácné, že by jakákoli jediná studie nebo série studií mohla vyvodit definitivní závěry. Místo toho máme nápady a nějaké podivné záběry starých experimentů o myších utopiích:

Watch Video At: <https://youtu.be/0Z760XNy4VM>

Získejte nejnovější příběhy do vaší schránky každý všední den.

Maris Fessenden | | PŘEČTĚTE SI VÍCE

Maris Fessenden je vědecká spisovatelka a umělkyně na volné noze, která oceňuje malé věci a široký otevřený prostor.

Doporučená videa

Kočka a myš

Jim Henson, tvůrce Muppets, uvažoval v obrazech, jak dokládá tento klip z jeho díla „Cat and Mouse“ z počátku 60. let. Hensonova plodná mysl je oslavována v nové Smithsonianově putovní výstavě „Fantastický svět Jima Hensona“.

0 sekund 17 minut, 23 sekund Hlasitost 0 %

Soubor pod: Cool Finds , Psychology.